

Anlat Derdini Marko paşa YA

Buca'dan yedeksubay öğretmen bir okurumuz yazıyor:
«Taa 1961 de yedeksubay öğretmenlere hizmetleri ödenegi verilmesi için Meclise bir kanun tasarısı sunulmuştu.

dur; sağ olsaydı özel sektörümüze çok büyük hizmetleri dokunurdu. Yedi - sekiz Hasan Paşa yoksuna da, onu aratmayacak hanım evlatları çok var.

MARKOPASA: Evet, tanıdığım paşalar çoktur. Haydarpaşayla hemen her sabah - akşam görüşürüz. Mahmut Paşayı pek seyrek görüyoruz.

Bir misiniz paşaların içinde günümüzde kendisini en çok aratan, Oküz Mehmet Paşa merhum

Ne kadar süresen seni yine tepen geriyse Açıldıktan mıdır döndün kemik deriyse Sözümlü iyî dinle hele yaklaş beriyse Kendi kafandan çektin bunlar sana yaz gelir Olme eşşegim bekle, belki birgün yaz gelir.

Sen de hiç beğenmezsin ne giden, ne gelen Ne halinden bileni, ne de hiç bilineyeni Sener vurdusya noldu, su mübarek yeleni Elbet gider bir yobaz yine bir yobaz gelir Olme eşşegim bekle, mülhak birgün yaz gelir.

Bir açık tutturmuşsun, yok mu söz söyleyecek Sanki birşey kalmadı söyleyecek diyecek ELKİRİ çök ağda miden varsa yiyecek Dalkavukluk edersen tavuk gider kaç gelir MİDENİ BOZAR seni, bekle elbet yaz gelir.

Amma diyebilirsün, sen dinle sözümlü Kime gözüm dediysek o (oydu) gözümüzü Türlü türlü derlere o kayak tümümüzü Zaten olmayan akıl su başa bürün gelir Olme eşşegim bekle belki birgün yaz gelir.

Soğuk suları katkık hep pımsız aşısma Her belayı getirdik kendimiz başısma Aduran bile olmaz şimdî güzlaşısma Çok çektik uslanmadık hepisi bize haz geldi Olme eşşegim bire, niye öldün, yaz geldi.

Uskudar'dan Bay Şevket Albay rak soruyor:
«Akıldımı almadığı bir şey soraçım: Bu Amerikalılar fizüvyi atıyorlar. Sonra içinde adanmış almışın fizüvyi yerden nasıl idare ediyorlar? İçinde astronot ola mı oluyorlar. Ama içinde adam olmadan fizüvyi yerden nasıl idare ediyorlar? Siz uzay bilginî değıştirmiş ama, belki bir cevap verirsiniz.»

MARKEPASA: Nasıl olduğunu bilmiyorum ama, Amerikalıların yerden fizüvyi idare edebileceklerine inanıyorum. Çünkü Amerika'da teknik öyle ilerli ki, oldukları yerden Avrupa'yı bile idare ettiklen sonra, uzaydaki fizüvyi haydi haydi idare ederler. İçinde adam olmayan fizüvenin idaresine gelince, bu da akla yakın: Tarihte, idarceleri arasında adam olmadığı halde idare edilmiş memleketter bil e vardır.

Ayvalık'ta Bay Fethi Namı'nın, Burhaniye Devlet Hastanesinde bir oğlu dünyaya gelmiş. Doğum yapan anne kanunî süresi içinde nüfusa bildirmemiş. Bunun üzerine Burhaniye ilçesi İdare Hedefi olan yedi kişî (Kaymakam, Tahriret Kâtibi, Mal müdürü, Hilî kümet tabibi, ilköğretim müdürü, Ziraat Teknisyeni, Hükümet Veterineri) toplanmışlar, aldıkları 137 sayılı kararı hem de Noterde tasdik ettirip suçluyla göndermişler. Uzamasını diye işlem kararını som cümlesini buraya aktarıyoruz:

«Doğum vak'asını kanunî süresi içinde nüfusa bildirmemiş ve bildirmemesi için de meşur bil mazeret beyan edemediği evrakın teklîkünden anlaşılması olmakla 2376 sayılı kanunun 4 üncül maddesine tevkiyen Fethî Namı'nın 10 para cezasıyla cezalandırılmasına ve paranın tahsilî için kararın bir örneğinin Mal Müdürlüğüne ve gereği için nüfus me-

muratına tevdiine karar verilmiştir»
Bay Fethî Namı bize soruyor: Piyasada on para yok ki cezası ödeyim. Bir kuruş versem, işi otuz parayı bulup bana veremezler. Ne yapayım?

MARKEPASA: Bir daktilo yazısı yanlış olduğu için yazılmış; «On lira para cezası» diye yazılacakken «on para cezası» diye yazılmış. Ama yine de olay ilginçtir. Yurttaştan on lî ya cezası alabilmek için devlet den ay birimi liralk masrafa girdik-en baska, sekiz - on memur da iş sandırlarına en boş işe ayrılmış oluyolar.

Okurumuz B. Esat Yarar, ileri gi günlük gazetelerin «Gençlik Köşesi» açılmamaktan yakınarak, Zübük'te «Gençlik Köşesi» açmamızı öneriyor.

Zübük, kendisini tümüyle genç için de gazetesi saymaktadır. Büyük günlük gazetelerin yapı madığını Zübük'ün sekiz küçük sayfası içinde yapması olanaksızdır. Mizah gazetesi unutulmasın kasıyla Zübük'ün sayfaları herkese açıktır.

İDARE ETMEZ Senato üyesi olan Millî Birlik Komitesi üyelerine iyi bir ünvan bu amadılar doğmuş. «Tabii Senato'ya ne demek yanı; onlar, tabii senatör de, öbürleri gayri tabii se-

Gülen Düşünceler

Bernard Shaw Çirkin ve mutsuz bir dünyada en zengin adam bile ancak çirkinlik ve mutsuzluk satın alabilir.

Yurtseverlik içinde doğduğumuz ülkenin, bütün gübir ülkelerden üstün olduğunu sanmaktır.

İnsanların çoğu yılda iki-üç kere düşünür. Ben haftada iki-üç kere düşünerek uluslararası üne ulaşırm.

Akılsızların beyni, felsefeyi budalalık, bilimi hurafe, sanatı gösteriş haline getirir. İşte üniversitelerimizdeki eğitim de böyle.

İngilizler prensip uğruna herşeyi yapılar: Yurtseverlik prensibi yüzünden sizinle savasır, ticaret prensibi yüzünden sizden aşırır, çemenlik prensibi yüzünden sizi köleş-tirebilirler.

Otomobil alacak kadar parası olan bir İngilizin sıyasetle uğraştığını görmedim şimdîye kadar.

Yaratıklar arasında gerçekten korktuğum yegâne hayvan insandır.

Yapabilenler yapılar; yapamaykân, yapmayı öğretirler.

Tanrısu gökte olanlardan kendinizi sakınm.

natör mü, ya da sun'î senatör mü? Hayır bu ünvan hiç ummadı; daha bir uygun bulunmadıydı.

Onlar iktidardayken durmadan pohpohlayan gazeteciler şimdî eski MBK üyelerine her fırsatta ver yansın ediyorlar. Böyledir bu işler; zamanında gözünü dört açıp dostunu düşmanını iyi tanıyacak sîn, iş isten geçmeden... Şimdî bu gazeteciler onlara «Temelliler di ve lıkâp faktörler.

Artık taklan bu lıkâba almdıklarımdır, nedir, birer birer senatörlükten çekiliyorlar. Osman Köksal da... — Ben de tabii senatörlükten istifa edeceğim!... diye ağzından kaçırverdi.

Basın Sergisi AKSAM

«Şarlo» (Charlie Chaplin) onunca def'a baba oldu. İki gün önce kendisini tebrik eden gazetecilere «Galiba düzineyi tamamlayacağız» demiş. Dört sanatkar 73 yaşında... Karısı Ona'nın yaşı da aynı rakamlarla ancak değişerek yazıyor.

Straş gitmekten, sanat hayatında olduğu kadar niye hayatında da velud olan Şarlo'nun bir iki küçük fikrasi-ni nakletmiş.

Einstein Şaplin'e «Sanatımıza hayranım. Bütün dünya sizi seviyor» demiş. Şarlo gülümüş: — Enki sevdiriyorsunuz. Bütün dünya da size hayran ama, sizi anlatan bir kişi yok.

Einstein ile Şaplin için bir otomobilde giderken halk tarafından alkışlanıyorlar, Şaplin'in dediği gibi, bir eski müsa maridandı: «Güleriz ağılanacak halimize!»

Dil, milletini mukaddesatı arasında en önemli yer almış müssesindedir» ama doğru söylemek de insanlığın kutsal davranışları arasında en önemli yer almış tur. İnsan önce kendi uydurduğu yalana göre sonra kendisi yazdığıda bulunursa, işte böyle imamba-yıldır «çiğ geçmiş dinsel kişi», hostese de «göğbüztü konusalk avrat» diyerek kendini tanıtmış olur.

Vay fikir mücadelesi! YIRMINCI YUZULIN İNCISI Döktüren: Pala Paşa Gümüspala'nın Rize'deki konuşmasında: «Meclis çatısı altında icabın da genç arkadaşlar heyecana kapılarak kavgaya eder, hattı kafa kırarak. Ama bu Meclis çatısı altında katir. Bu fikir mücadelesidir.»

Yeni İstanbul Halide Nusret Zorlutuna Yeni İstanbul Gazetesinde yazan. Bu gazetede ki yazısında Türkçe-

Rejimlere Gelince BOP HOPE geçenlerde evinde verdiği bir yaş günü toplantısında, çevresini kuşatan dostlarına siyasal konularda uzenca bir nutuk çektiikten sonra rejimlerle ilgili düşüncelerini şu sonuçlarla açıkladı:

SOSYALİZM: Eğer iki ineğiniz varsa, birini ineği olmayan komünüze vereceksiniz. KOMÜNİZM: Eğer iki ineğiniz varsa, ikisini de Hükümete vereceksiniz, karşılığında size süt veribirir.

PAZARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR ABONE: Yıllık 25, altı aylık 13 liradır. Yabancı ülkeler için yıl-lik 50, altı aylık olarak 25 liradır Derginin uçakla gönderilmesi isteniyorsa, ayrıca uçak masrafları abone parasına «klenir.

Marko paşa Zübük

NE SAĞCIYIZ NE SOLCU FUTBOLCUYUZ FUTBOLCU

Sotaya getirilen dokuzuncu kota ile: Memlekete bol fiski girecek Amerika'dan su getiremediğimiz için fiski getiriyoruz

Ankaradan (Özel sektörümüze Beş Deresinden bildiriyor) — Sabık Demokrat Parti iktidarının sayılmayacak büyük başarılarından biri olan memleketimize fiski ithali artık vazgeçilmez milli geleneklerimiz arasına girmiş ve ne kadar şayan değil ki, Demokrat Parti iktidarından yikan Millî Birlik Komitesi iktidarı zamanında dahil bol miktarda fiski ithal edilerek memleketimize fiski sıkıntısı çekilmemiştir. İkinci Cumhuriyetimizin kovalsyon iktidarı da, bu hususta Birinci Cumhuriyetimizin son iktidarının izinden giderek, her cereyane başvurmak suretiyle memleketi fiski bulran yaratmamağa azimli ve kararlıdır. Memleketime muhtelif yerlerinden alınan haberlere göre fiskiye almışın olan halkımızın fiski sarfiyatı günden güne artmakta ve eğer fiskisi kalınmasa halkın ınmak ve sakal yemine başlıyacağı ve yatmayak yürüyüş-

ler tertip edeceği anlaşılmaktadır. İktidarın gayretleri sonunda halkın şuurlanmasından büyük bir memnuniyet duyan halkçı hükümet de hiçbir vatandaşın fiskisi bırakmamak için dostumuz Amerikaya söz vermiş bulunmaktadur.

Esasen Amerikanın tasvibinden geçen Beş Yıllık Kalkınma planına göre, fiski sarfiyatı her yıl arttırılarak ve besinci yıl sonundaki fiski imçeyen tek vatandaş kalmadığı gibi, vatandaş başına ortalama olarak haftada ke şişe fiski isabet edecek; ancak millî servetin dağıtılmasa fiski fiski dağıtımı da kâğıt üzerinde vatandaş başına haftada üç şişe isabet edeceksin de, halkın fazla paradan ahlak ve fazla fiskiden sibihatinin bozulmaması için halkın fiskileri özel sektörümüz istihlak edecektir.

Hükümetin iktisadi politikasının başarısı olarak fiski fiyatlarına hiçbir zam yapılmayacak ve yine sabık ve sâkit DP iktidarı zamanında olduğu gibi, bir şişe fiski 65 lira fiyatla satılacak, böylece özel sektörümüzün ucuz fiyat ve lîce solunması düşmeden kefini getirmesi hükümet tarafından temin edilecektir. Memleketimize iş bulabilmiş olan tabii bir işçi ortalama olarak haftada 50 lira kazandığına göre işçilerimiz de dokuz gün çalışarak bir şişe fiski içebilecekler ve böyle sosyal adalet temin edilecek sınıflar arasında fark hiçe indirilecektir.

TAŞLAMA Vay Başımızı! TÜRKEYENİN Yakın ve Ortadoğu ülkelerine örnek olmak için verindendir. Ama kaç para eder, biz istediğimiz kadar onlara kendimizi örnek gösterelim, anlamıyorlar ki...

Allah Allah... Bu yüzden bir başbaskan hiç istifa mı edemmiş. Bu İsrail'da yeni yeni usuller icat ediyorlar başımıza.

Nah işte örnek önünde, ona baksanal... — Mr. Riesel, bu kaç?

Atatürk'ün sağlığında bunca okul açıldı; hangisinin açılışında sarıklı, çüppeli imam hem de Bakan'ın, Valinin ötünde dua okudu, kurban kesildi? Bir de kanun var: Dini kıyafet yalnız ibadet yerlerinde giyilir...

Atam biz yalancıyız; Atam, biz utandırmayız da... Atam, biz korkakız da... Yirmi dört yıl önce öldüğün halde senin adından bile korkarız!...

Kendisi ile görüştiğimiz Tekel Bakan bu hususta bize şunları söylemiştir: «Fiski ithaline muarız olanlar, milletin içmeğe suyu yokken fiskiye para vermenin uygunsuz olduğunu söylüyorlar. İlk bakışta bu iddia haklıysa gibi görünbilir. Fakat insan bir yere iki kere bakınca ikinci bakışta iki kere bakmış olur. Biz esasen su sıkıntısını gidermek için fiski ithal ediyoruz. Amerikanın su getirtmek fiski getirmekten çok daha zordur ve nakliye bîner, çok daha pahalıya gelir. Binaenaleyh su bulamayınlar fiski içebilirler. Biz bu hususta Başbakanla da görüştük, fiski ithalinin sayısız faydaları gözüküyor: Evvelâ Küçük Amerika olacağımdan onlara benzemek için fiski içme-miz icap ediyor. Sanıyen, halkımızın fiski içmesinin ve fiskiye alışmasının Amerikan iktisadına sayısız faydaları vardır. Basın su müjdesi şimdiden verelim ki, bizde bu susuzluk böyle devam ettikçe yakında halkımız camasını, buluşığı, hatid mahrem ve nâmahrem yerlerini bile fiski ile yıkamak mecburiyetinde kalacak ve fiski ile gusul abdesti alacaktır.»

Biz motorları kandırılmaktayız. Bin kişilik vapuru alıştırta alıştırta kandırıp bin beş yüz, iki bin, üç bin, beş bin kişî bindirir ve sonra vapur batınca şaşarız.

Volam kopan motora pantolon kemerimizi takarak, kayış eskiyen makineye uğurumuzun bağlayarak, kordonu kırarak akümülatöre siccim takarak, vidanın yerine pıslı çivi sokarak, çalınan radyoyu yumrukluyup işleterek, makineye çaput tıkararak, biz, tekniyi kandırılmaktayız.

Biz yağmur dualarına çıkıp tabiiatı kandırılmaktayız. Biz «İnsallah!» diyerek tabiiatı, «Maşallah!» diyerek takvimleri kandırılmaktayız.

Kandırırız. Bî, sağ elimle sol elimizi, sol elimle sağ elimizi kandırırız; biz sağ gözümüzle sol gözümüzü, sol gözümüzle sağ gözümüzü kandırırız.

Hiç dinlemeyiz, gözünün yaşına bakmayız, kandırırız; seriatı da, tabiiatı da, makineyi, motoru da, takvimi de kandırırız. Şimdiiiii... İkinci Cumhuriyetin Anayasasını kandırılmaktayız; dini hulleyle, kanunu hilleyle, kitabı karakapıyla, seriatı hille-i ser'iyye ile kandırıldığımız bil, Anayasayı kandırılmaktayız. Cinsi sapık çukulatıya masum vapruyu kandırır gibi, ah-lâksız yobaz horoz şekeriyle beş yaşında çocuğu kandırır gibi, pis zampara genç kıızı kandırır gibi, göbeğe yazdığı duayı yalayan hocanın saf kadını kandırır gibi, biz, şimdî ikinci Cumhuriyetimizin Anayasasını kandırılmakta, Anayasaya hulle yapmaktayız. Çiňangir'de bir aptarmında bir yabancî kadını kestiler. Sanki diye kapıcıyı buldular. Suçsu kapıcıya kaatil olduğunu itiraf ettirildiler.

Bütün bunları umursamıyoruz. Artık yıllardır kanıksadık bunları; tüylerimiz ürpermiyor. Amaaaa... Gazetede şu haberi okudunuz mu: Polis, Anayasaya aykırı harekette bulunmamak için, üç zanlıyı yirmi dört saat sonunda serbest bırakmaktaki, ancak on dakika sonra tekrar cezarî çekmekte'dir...

Nerdesin Başbakan, nerdesin işçileri Bakanı, nerdesin hükümet, nerdesin iz'an, nerdesin aklî, nerdesin yurttaş, nerdesin, nerderlesin? Polis Anayasayı eğnemiyor; polis anayasayı bozmuyor; polis anayasaya saygî duyuyor. Polis, anayasaya göre bir yurttaş aneak yirmi dört saat alakoyabilir; öyle de yapıyorlar. Yirmi dört saat sonra: — Hadi güle güle! Arkasında iki polis... On dakika sonra: — Gel içeri! Yirmi dört saat sonra: — Güle güle!... On dakika sonra: — Gel içeri! Güle-güle!.. Gel içeri!.. Güle-güle - Gel içeri! Güle-güle - Gel içeri! İste, polis anayasayı eğnemeden, isterse bir yurttaş eliyle alakoyabilir. Eskiden böyle miydi? Polis yurttaş üç gün, beş gün, on gün süreli tutulabilir. Şimdi, her yirmi dört saatte bir on dakika paydos veriyor. Görünüzdü mü, ne büyük de-đişiklik!...

Yalvarırım, söyleyinizi: Kilmız kıpırdamıyor mu, tüyleriniz diken diken oluyor mu? Söyleyin, ne olur? Nasıl geceleri uyuyabiliyorsunuz nasıl yollarda yürüyebiliyorsunuz, nasıl ay-nalara bakabiliyorsunuz, söyleyin, nasil, nasil?... Dünyanın en büyük hukuk bilgilerini toplayın, yarışma açın, milyarlar dökmün onlerine ve onlara deyin ki: — Bize dünyanın en güzel en iyi anayasasını yapın! O anayasa bir kaba kâğıttan daha büyük bir değer taşımaz. Biz mecelleyiz, biz seriatı kandırırız, biz tabiiatı, makineyi, motoru kandırırız; biz anayasayı elbet kandırırız, kandırırız. Biz dünyayı kandırırız, sonra da şaşarız: Biz neden geri kaldık?

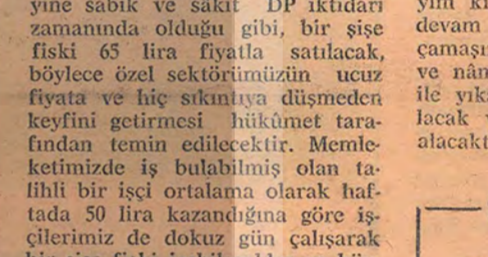
Neresindeyiz ?

Atatürk öleli kaç yıl oldu? Yirmi dört mü... Biz yirmi dört yıldır semizmiş gütlükce yükselecek bağıruyoruz: — Atam, izindeyiz! — Atam, yolumdayız! — Atam, arkandayız! Bir insan ne kadar çok yalan söylese, o kadar çok yemin eder: Vallahi, billahi, talahî, namussuzum ki... Biz de bağıruyoruz: — Atam yolumdayız! Bir insan ne kadar haksızsa, iste çıkmak için o kadar hayırtar...

Biz de öyleyiz: — Atam arkandayız!.. Şimdi size bir haber: Kültür ya da bir ilkokulun açılışı ya pilyor. Okulun adı, Atatürk Okulu. Açış yapan Sağlık Bakan...

Şimdi de gazetede ki haberi veriyorum: «Atatürk ilkokulunun temel atma töreninde sarıklı çüppeli bir imam kurban dust okuması. Bakan, Bakanlık erkân ın Valî, müllî ve asker erkân önünde sarıklı hocanın karşısında Atatürk ilkokulunun temeline ilk harcı atılmıştır.»

Atam biz yalancıyız; Atam, biz utandırmayız da... Atam, biz korkakız da... Yirmi dört yıl önce öldüğün halde senin adından bile korkarız!...

Atam biz yalancıyız; Atam, biz utandırmayız da... Atam, biz korkakız da... Yirmi dört yıl önce öldüğün halde senin adından bile korkarız!...

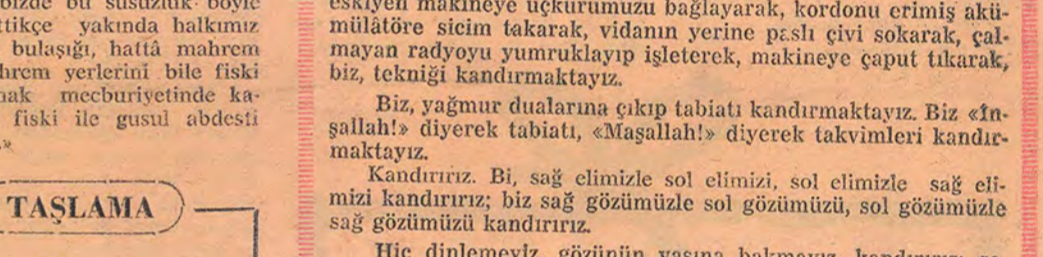
Atam biz yalancıyız; Atam, biz utandırmayız da... Atam, biz korkakız da... Yirmi dört yıl önce öldüğün halde senin adından bile korkarız!...

Atam biz yalancıyız; Atam, biz utandırmayız da... Atam, biz korkakız da... Yirmi dört yıl önce öldüğün halde senin adından bile korkarız!...

Atam biz yalancıyız; Atam, biz utandırmayız da... Atam, biz korkakız da... Yirmi dört yıl önce öldüğün halde senin adından bile korkarız!...

Atam biz yalancıyız; Atam, biz utandırmayız da... Atam, biz korkakız da... Yirmi dört yıl önce öldüğün halde senin adından bile korkarız!...

Atam biz yalancıyız; Atam, biz utandırmayız da... Atam, biz korkakız da... Yirmi dört yıl önce öldüğün halde senin adından bile korkarız!...

Atam biz yalancıyız; Atam, biz utandırmayız da... Atam, biz korkakız da... Yirmi dört yıl önce öldüğün halde senin adından bile korkarız!...

Atam biz yalancıyız; Atam, biz utandırmayız da... Atam, biz korkakız da... Yirmi dört yıl önce öldüğün halde senin adından bile korkarız!...

Atam biz yalancıyız; Atam, biz utandırmayız da... Atam, biz korkakız da... Yirmi dört yıl önce öldüğün halde senin adından bile korkarız!...

Atam biz yalancıyız; Atam, biz utandırmayız da... Atam, biz korkakız da... Yirmi dört yıl önce öldüğün halde senin adından bile korkarız!...

Atam biz yalancıyız; Atam, biz utandırmayız da... Atam, biz korkakız da... Yirmi dört yıl önce öldüğün halde senin adından bile korkarız!...

Atam biz yalancıyız; Atam, biz utandırmayız da... Atam, biz korkakız da... Yirmi dört yıl önce öldüğün halde senin adından bile korkarız!...

Zübük

Tampon yiyen adam

KARAKOYDE ticardan Fetah Beyi bekliyordum. Boğaza gideceğiz. Arkamdan beni bir şey imeğe başladılar. «Yahu, babamın oğlunu mu itiyorun?» demeye kalmadın, kendim havada uçarken gördüm. Yere düşer düşmez hemen etrafımı aldılar.

— Geçmiş olsun Beyefendi!
— Vah yazık...
— Allah beterinden esirgesin Cemal Bey.
— Bir emriniz var mı beyefendi?
— Rica ederim efendim, şöyle uzanınız...

— Beyefendiye bir bardak su getirin!
— Ah beyefendi, vah beyefendi...

Herkes bir şeyler söyledi. Gerisini hatırlamıyorum.

ŞAKİR BALKI

GOZLERİMİ zorla açtım. Berbat bir yer burası. Hapı yutum ben. Los bir yer... Kimin sedile ses sada yok... Beş, altı kişiyiz. Solunda yatan adam,

— Hoş geldin! dedi.
Sevinerek,
— Arkadaşım, burası neresi? diye sordum.

— Görüyor musun?
— Görüyorum ama, bir şey çığıramadım.

— Söz aramızda, burada taklitle ölünür.
— Yappa yahu!

Adam karşılık vermedi.
Demir merdivenden beyaz gömleklili birini indirdi. Yatanlardan birinin basına geçti. Az düşündü. Adamin ceketini çıkarmaya koyuldu, çıkardı. Yanına geldi. Ceketimin kumasına baktı, tuttu çikarınca başla ceketimi.

«Ne yapıyorsun kardeşim?» diyecektim korkar diye vazgeçtim. Obir adamın ceketini sırtıma geçirdi ve işlik çala çala yukarı çıktı.

— Arkadaşım,
— Bu da kim? dedim.
Pis pis sırıtarak,

— Sorma, dedi, gececi olsa gerek.
Ber durmadan evi düşünüyörün. Kimbilir beni nasıl arıyorlardır. Arkadaşım,

— Düşünüp durma, dedi, yanına gel de biraz traş edelim.

— Yanına giderek,
— Anlat bakalım, dedim.

— Akşehirli de gitti.
— Eh, ne yapalım yani?
— Hakkını helâl et, ben de gidiyorum.

— Nereye gidiyorsunuz?
— Obir dünyaya, nereye olacak?

— Güle güle...
— Beklerim ama...

Bu sırada kapı açıldı. Bulduğum yere uzanırdım. Bir başka ilgili bu. Ayaklarının ucuna basa basa yanına sokuldu. Asker elbisesinden bozma ceketini çıkarmaya yeltendi. Hem ceketini çıkarıyor, hem de gelen giden var mı diye yukarı bakıyor. Ceketini çıkardıktan sonra, sırtındaki naylon gömleğimin düğmelerini açtı. Bizim gömleğe gidiyordu. Tuttu Akşehirli'nin paratal gömleğini sırtına geçirdi ve çekip gitti.

— İlk defa konuşur bir adam,
— Bütün muayeneler bitti, dedi.

Karşılık vermedim. Sabaha karşı biraz kestirir gibi olmuştum, uyandıgım zaman başımın ucunda orta yaşlarında bir bay dikiliyordu. Bileğim iki parmağım arasında idi. Gülererek,

— Senin adın ne? dedi.
— Hasan dedim.

— Paçayı kırtarımsın...
— Öçü oldu...

— İdareye gel de seni taburcu edelim.

— Emredersiniz efendim!

Yerim merdivenden yukarı çıktım. Uzun bir koridor. Ellerimi arkama atarak dolanmağa başladım. Gelen geçen bana bakıyor. Ben ileri geri dolanmağa, bir hoş oluyorum. Ayarımdaki postallar garç garç ediyor. Hele kıçimdaki potur? Ceketim?

İdare memurunun yanında kom şumuz Hakkı Bey oturuyor. Hakkı Beye durmadan işaret ediyordum, ama orah olmuyor. Hakkı Beye doğru elimi kolumu sallamağa başladım, yüzüme bakıyor. İdare memuru, beni Hakkı Beye göstererek,

— İşte, dedi, Karaköyde tampon yiyen adam.
Hakkı Bey postallarına bakarak,

— Aradığımız kimsi bu değil, biz fabrikatör Rıza Beyi arıyoruz, memur Bey, diye homurdandı.

— Bizim defterde öyle yazıyor.

Bu sırada hızlı ve telâşlı admamlarla yanından bakanın geçti. Tekeri teker düşmeğe başladı bizimkiler. Ama hiç biri yüzüne bakmıyor. Karım da geldi. İdare memuru, Karım,

— Bayan, dedi, Karaköyde semalarında uçan adam karşıda dikiliyor.

Karım yüzüne bakmadan,
— Benim kocam amele değil dir, dedi.

Bizimkiler çekip gittiler. Ulan biraz yüzüme bakın be. Herhalde beni aramağa gitmiş olacaksınız.

Mahalleye geldim. Bizim apartmanın önünde tur atmağa başladım. Bir yolu bulabilirsem içeri gireceğim. Herkes şüpheli şüpheli bana bakıyor. İçeri girdim, merdivenden yukarı çıkıyordum, koluma biri girdi, bana,

— Yürü bakalım, dedi.
Baktım, polis. Pis pis gülerək, — Nereye? diye sordum.

— Karakolal Ulan mahalleyi soyup soğana çevirdin be, yürüüüü...

Disarı aldı beni. Kıracımız Murtaza Bey, pencereden,

— Götürün hurboyu, dedi, bizim radyoyu çalan adam bu. Bir saatir bizim apartmanı gözetiyordu.

Konu komşu trafı sardı. Herkes bana bakıyor. Karşımda oturan Süleyman Bey,

— Hırsızlık herifin paçaların dan aktıyor, dedi.
Murtaza Bey,

— Bu adamları aşmâh kardeşim, diye söylendi. Üç kişi sa bak hırsız falan kalır mı?

tal görmedim. Haliç mavnası gibi.

Adam çekip gitti. Herhalde buraya yeni yeni âdetler var. Hayırlısı. Arkadaşım,

— Düşünüp durma, dedi, yanına gel de biraz traş edelim.

— Yanına giderek,
— Anlat bakalım, dedim.

— Akşehirli de gitti.
— Eh, ne yapalım yani?
— Hakkını helâl et, ben de gidiyorum.

— Nereye gidiyorsunuz?
— Obir dünyaya, nereye olacak?

— Güle güle...
— Beklerim ama...

Bu sırada kapı açıldı. Bulduğum yere uzanırdım. Bir başka ilgili bu. Ayaklarının ucuna basa basa yanına sokuldu. Asker elbisesinden bozma ceketini çıkarmaya yeltendi. Hem ceketini çıkarıyor, hem de gelen giden var mı diye yukarı bakıyor. Ceketini çıkardıktan sonra, sırtındaki naylon gömleğimin düğmelerini açtı. Bizim gömleğe gidiyordu. Tuttu Akşehirli'nin paratal gömleğini sırtına geçirdi ve çekip gitti.

— İlk defa konuşur bir adam,
— Bütün muayeneler bitti, dedi.

Karşılık vermedim. Sabaha karşı biraz kestirir gibi olmuştum, uyandıgım zaman başımın ucunda orta yaşlarında bir bay dikiliyordu. Bileğim iki parmağım arasında idi. Gülererek,

— Senin adın ne? dedi.
— Hasan dedim.

— Paçayı kırtarımsın...
— Öçü oldu...

— İdareye gel de seni taburcu edelim.

— Emredersiniz efendim!

Yerim merdivenden yukarı çıktım. Uzun bir koridor. Ellerimi arkama atarak dolanmağa başladım. Gelen geçen bana bakıyor. Ben ileri geri dolanmağa, bir hoş oluyorum. Ayarımdaki postallar garç garç ediyor. Hele kıçimdaki potur? Ceketim?

İdare memurunun yanında kom şumuz Hakkı Bey oturuyor. Hakkı Beye durmadan işaret ediyordum, ama orah olmuyor. Hakkı Beye doğru elimi kolumu sallamağa başladım, yüzüme bakıyor. İdare memuru, beni Hakkı Beye göstererek,

— İşte, dedi, Karaköyde tampon yiyen adam.
Hakkı Bey postallarına bakarak,

— Aradığımız kimsi bu değil, biz fabrikatör Rıza Beyi arıyoruz, memur Bey, diye homurdandı.

— Bizim defterde öyle yazıyor.

Bu sırada hızlı ve telâşlı admamlarla yanından bakanın geçti. Tekeri teker düşmeğe başladı bizimkiler. Ama hiç biri yüzüne bakmıyor. Karım da geldi. İdare memuru, Karım,

— Bayan, dedi, Karaköyde semalarında uçan adam karşıda dikiliyor.

Karım yüzüne bakmadan,
— Benim kocam amele değil dir, dedi.

Bizimkiler çekip gittiler. Ulan biraz yüzüme bakın be. Herhalde beni aramağa gitmiş olacaksınız.

Mahalleye geldim. Bizim apartmanın önünde tur atmağa başladım. Bir yolu bulabilirsem içeri gireceğim. Herkes şüpheli şüpheli bana bakıyor. İçeri girdim, merdivenden yukarı çıkıyordum, koluma biri girdi, bana,

— Yürü bakalım, dedi.
Baktım, polis. Pis pis gülerək, — Nereye? diye sordum.

— Karakolal Ulan mahalleyi soyup soğana çevirdin be, yürüüüü...

Disarı aldı beni. Kıracımız Murtaza Bey, pencereden,

— Götürün hurboyu, dedi, bizim radyoyu çalan adam bu. Bir saatir bizim apartmanı gözetiyordu.

Konu komşu trafı sardı. Herkes bana bakıyor. Karşımda oturan Süleyman Bey,

— Hırsızlık herifin paçaların dan aktıyor, dedi.
Murtaza Bey,

— Bu adamları aşmâh kardeşim, diye söylendi. Üç kişi sa bak hırsız falan kalır mı?

Ünlü Türk Mizahçılarınm beş kitabını nefis bir cilt içinde sunuyoruz:

AZİZ NESİN'DEN: Mahmut ile Nigâr
ADNAN VELİ'den: Seçim Konuşmaları
BÜLENT ORAN'dan: Üç Bacaklı Kedi
RIFAT ILGAZ'dan: RadarmAnahtar
ORHAN KEMAL'den: Bâbil Kulesi

450 Sayfa, Nefis cilt, Fiyatı: 10 lira
Tanınmış beş Türk mizahçısının en güzel beş kitabı bu ciltte toplanmıştır.

Bu beş ünlü Türk mizahçısının en güzel beş kitabı «Türk Mizahı» adlı ciltte toplanmıştır.

Ödemeli olarak gönderilir: Karikatür Yayınevi, Nuruosmaniye, Gazi Sırtın Paşa Sok. No. 12 — İSTANBUL

Bu beş ünlü Türk mizahçısının en güzel beş kitabı bu ciltte toplanmıştır.

Ödemeli olarak gönderilir: Karikatür Yayınevi, Nuruosmaniye, Gazi Sırtın Paşa Sok. No. 12 — İSTANBUL

Bu beş ünlü Türk mizahçısının en güzel beş kitabı bu ciltte toplanmıştır.

Ödemeli olarak gönderilir: Karikatür Yayınevi, Nuruosmaniye, Gazi Sırtın Paşa Sok. No. 12 — İSTANBUL

Bu beş ünlü Türk mizahçısının en güzel beş kitabı bu ciltte toplanmıştır.

Ödemeli olarak gönderilir: Karikatür Yayınevi, Nuruosmaniye, Gazi Sırtın Paşa Sok. No. 12 — İSTANBUL

Bu beş ünlü Türk mizahçısının en güzel beş kitabı bu ciltte toplanmıştır.

Ödemeli olarak gönderilir: Karikatür Yayınevi, Nuruosmaniye, Gazi Sırtın Paşa Sok. No. 12 — İSTANBUL

Bu beş ünlü Türk mizahçısının en güzel beş kitabı bu ciltte toplanmıştır.

Ödemeli olarak gönderilir: Karikatür Yayınevi, Nuruosmaniye, Gazi Sırtın Paşa Sok. No. 12 — İSTANBUL

Bu beş ünlü Türk mizahçısının en güzel beş kitabı bu ciltte toplanmıştır.

Ödemeli olarak gönderilir: Karikatür Yayınevi, Nuruosmaniye, Gazi Sırtın Paşa Sok. No. 12 — İSTANBUL

Bu beş ünlü Türk mizahçısının en güzel beş kitabı bu ciltte toplanmıştır.

Ödemeli olarak gönderilir: Karikatür Yayınevi, Nuruosmaniye, Gazi Sırtın Paşa Sok. No. 12 — İSTANBUL

Bu beş ünlü Türk mizahçısının en güzel beş kitabı bu ciltte toplanmıştır.

Ödemeli olarak gönderilir: Karikatür Yayınevi, Nuruosmaniye, Gazi Sırtın Paşa Sok. No. 12 — İSTANBUL

Bu beş ünlü Türk mizahçısının en güzel beş kitabı bu ciltte toplanmıştır.

Ödemeli olarak gönderilir: Karikatür Yayınevi, Nuruosmaniye, Gazi Sırtın Paşa Sok. No. 12 — İSTANBUL

Bu beş ünlü Türk mizahçısının en güzel beş kitabı bu ciltte toplanmıştır.

Ödemeli olarak gönderilir: Karikatür Yayınevi, Nuruosmaniye, Gazi Sırtın Paşa Sok. No. 12 — İSTANBUL

Bu beş ünlü Türk mizahçısının en güzel beş kitabı bu ciltte toplanmıştır.

Ödemeli olarak gönderilir: Karikatür Yayınevi, Nuruosmaniye, Gazi Sırtın Paşa Sok. No. 12 — İSTANBUL

Bu beş ünlü Türk mizahçısının en güzel beş kitabı bu ciltte toplanmıştır.

Ödemeli olarak gönderilir: Karikatür Yayınevi, Nuruosmaniye, Gazi Sırtın Paşa Sok. No. 12 — İSTANBUL

Bu beş ünlü Türk mizahçısının en güzel beş kitabı bu ciltte toplanmıştır.

Ödemeli olarak gönderilir: Karikatür Yayınevi, Nuruosmaniye, Gazi Sırtın Paşa Sok. No. 12 — İSTANBUL

Bu beş ünlü Türk mizahçısının en güzel beş kitabı bu ciltte toplanmıştır.

Ödemeli olarak gönderilir: Karikatür Yayınevi, Nuruosmaniye, Gazi Sırtın Paşa Sok. No. 12 — İSTANBUL

Bu beş ünlü Türk mizahçısının en güzel beş kitabı bu ciltte toplanmıştır.

Ödemeli olarak gönderilir: Karikatür Yayınevi, Nuruosmaniye, Gazi Sırtın Paşa Sok. No. 12 — İSTANBUL

Bu beş ünlü Türk mizahçısının en güzel beş kitabı bu ciltte toplanmıştır.

Ödemeli olarak gönderilir: Karikatür Yayınevi, Nuruosmaniye, Gazi Sırtın Paşa Sok. No. 12 — İSTANBUL

Bu beş ünlü Türk mizahçısının en güzel beş kitabı bu ciltte toplanmıştır.

Ödemeli olarak gönderilir: Karikatür Yayınevi, Nuruosmaniye, Gazi Sırtın Paşa Sok. No. 12 — İSTANBUL

Bu beş ünlü Türk mizahçısının en güzel beş kitabı bu ciltte toplanmıştır.

Ödemeli olarak gönderilir: Karikatür Yayınevi, Nuruosmaniye, Gazi Sırtın Paşa Sok. No. 12 — İSTANBUL

Hey gidi askerlik

ÜNLÜ komedyen Jimmy Durante, Jerry Lewis'e çocukluk anlarını anlatırken çok sevdiği amcasından söz açtı: «Biliyor musun Jerry?» dedi. «Amcam Albaylıktan emekliye ayrıldı bizim yanımıza geldikinde beraberinde kendisi gibi emekliye ayrılmış, yakın dostu olan emir subayımı da getirmişti. Eve geldiklerinde ilk aşam: «Bana bak George» dedi emekli emir subayına, «Tam kırk yıl ordunda çakmamız çıktı halâ! Ve sonra devam etti:

«Bundan sonra, her sabah saat tam beşte beni eski gi-bi şiddetle sarsarak uyandırıp, «Albayım, alay teftiş hazır!» diye bağırarakım. Ben de sana. Teftiş mi? Teftişin Allah belâsını versin!» diyeceğim. Sakın ben bu son cümleyi söylemeden odana dönme!»

Hamsi'nin yarışması

Trabzon Liselerinden Yetişenler Cemiyetinin Fikir ve Sanat Dergisi Hamsi'nin açtığı fıkra yarışmasında derece alan fıkralardan ikisini aktarıyoruz. Birinciliği alan güzel fıkra daha önce Zübük'te yayınlanmış olduğu için, yalnız ikinciliği, üçüncülüğü alan fıkraları yayınlıyoruz:

Bize Hamsi Kalmay...

İki Karadenizli hamsi avın dalar. Tuttukları hamsi sayı-lacak kadar az. Garip bir te-sadif ya, bir fırtınadır ko-ptu. Bunlar sarılmışlar kürek-lere çek babam çek kayak ayı yerde sallıyor. Bir tanesi,

— Ey Allahum acı habı 2 garip kutunada durdur fırtı-nayı. Kıyıda çıkınca sağa 2 hamsi vereceğüm.

Fırtına gitikçe şiddetlen-mekte, o yine devam ediyor.

— Allahum görüştün öle-çü-ğük ne olur usaklarımızı dü-şünda bizi sağ olarak kıyıda

çıkart asağa tam 4 hamsi ve-re-çoğüm.

Fırtına dinmek bilmiyor. Bizim ki devam ediyor.

— Allahum bizi kırtarırsan sağa tam 7 hamsi vereceğüm. Dayanamayan arkadaşı atı-lır,

— Ulan ne yapayısın, bize hiç hamsi kalmayı, der.

— Davut BANK

Bekâridur

Bir Karadenizli ile bir İstanbullunun vapurda seyahat ederlerken İstanbullu Karadenizlinin yakasında bir bit görür ve Karadenizlye:

— Beyefendi yakamda bit var.

K — Piredur o.

I — Pire siyah olur bak bu beyaz,

K — İhtiyardur.

I — Pireler zıplayarak yürür bak bu sırtınereker gidi-yor,

K — Topaldur.

I — (İstanbullu Karadeniz-lyi inandırabilmiş için son bir çare olarak) Efendim pi-re-ter çift gezer bak bu tek ge-ziyor.

K — (Karadenizli hiç lâf al-tında kalır mı? Hemen cevabı yapıstırır.) Bekâridur.

Süleyman BULBUL

Şu gazetecilik yokmu!

Muhabir Murray Collins, Texas'ta Huston şehri yakınlarında ölen bir maden kazı-yusu ile ilgili güzel bir yazı hazırlamıştı. Felâketi en ince yönleriyle, heyecan ve korku verici bir dille anlatıyor, cevreyi kaphan ölüm görüntüsü-nü kuvvetle belirtiyordu. Akşam üzeri Yazı İşleri Müdürü-ne bir telgrafla yazısını gön-derdik, baş tarafa şairane bir başlangıç oturtmayı ihmal et-medii:

«Tanrı bu aşam bir tepede öylece oturmuş, felâket şah-ne-sini acıyla seyretmekteydi.

Yazı İşleri Müdürü Murray'in telgrafına hemen ve şu kar-şılığ gönderdi:

«Maden kazısına boş ver Stop Tanrıya bir röportajı yap Stop mülkişüne fotoğraf al Stop.

Yazı İşleri Müdürü Johnson

TEK DELİK

Az sonra Fransızca muallimi geldi. O zaten olup biteni duymuş.

— Müslüman kardeşim bu mu? diye sordu.

— Budur, dediler, şunu-la Frenkçe konuş... baka-lım hele...

Fransızca muallimi,

— Bu, bizim Fransızcamızdan anlar mı ki...

— Deyinice, herifin Fransızca-yı çok az bildiğini an-la-dım.

— Parle vu Franse? dedi.

Mektepten öğrenebildiğim kadariyle herifin hakkın dan dediğimi anladığımdan,

— Viy... Dedim.

Fransızca olarak bana «İsmim ne?» diye soracak yerde, herif şarıp da,

— Kel e votr numero? «Numaran kaç?» diye sor-maz mı?

— Hangi numara? dedim.

Bereket hatasım anlayıp,

— Pardon, dedi, isminiz ne?

O zamana kadar kendime hazırladığım Almanca bir isim uydurdum:

— Karl...

Allahtan burada iyi ki Almanca muallimi yahut Almanca bilen biri yokmuş. Fransızca öğretmeni döndü onlara,

— Hemşeriler, efendiler! dedi, aynen dediğiniz gibi.. Bu adam dünyanın çok meşhur bir âlimidir. Bunun adı-nı bilip tanıyan yoktur. Avrupa'nın, Amerika'nın nere-sine gidersen git, bunun adını çocuğa sorsan bilir.

Biz Fransızca öğretmen ile topu topu iki kısa cüm-le konuşmuşuz gibi anlatıyorduk.

— Hemşeriler, bu Karl efendi diyor ki, yaşımin genç olduğuna bakmayın, diyor. Bu yaşı kadar bitün dinleri tektik ettim, diyor. Ve diyor ki, yıllarca dinleri tektik ettikten sonra, şu netice ve kmaate vardım ki Hak dini İslamiyettir. Ve Müslüman olmağa karar ver-dim diyor.

— Etraftan «Böyle mi diyor!.. Böyle mi?» diye sester

Aziz Nesin'in Romanı

- 24 -

yükseldi. Fransızca muallimi devam et...

— Evet aynı ile dediğlerini kelime sizlere ter-cüme ediyorum: Bir gece rüyama, beline kadar ak sa-kalı, nürani yüzlü bir ihtiyar Müslüman girdi.

Kalabalıktan birbirlerine fıslıdayanları duyuyor-dum.

— Yahu, bizim muallim de Fransızca-yı bir bili-yor-muş ki!.. Aşkolun...

— Bili... Dehşetli bilir...

— Bizim muallimin üstüne Fransızca bilen var mı?

— Baksana herif çatır çatır konuşuyor yahu...

Muallim devam ediyordu:</

